

اثربخشی شناخت درمانی مبتنی بر ذهن آگاهی بر سبک‌های ارتباطی و رضایت زناشویی زوجین *Effectiveness of mindfulness on marital satisfaction and couples' communication styles*

Zahra Saheb Kashaf

Master of General Psychology, Islamic Azad University,
Tonekabon Branch

Abdolhossein Farhangi (Corresponding author)

Assistant Prof. Dept. of Psychology, Tonekabon Branch,
Islamic Azad University, Tonekabon, Iran
Email: abdolhassanfarhangi@yahoo.com

Abstract

Aim: This study aimed to determine the effectiveness of mindfulness on marital satisfaction and couples' communication styles. **Method:** A pre-test and post-test design was used as a research method with control group. The statistical population consisted of all couples referring to counseling centers of Bandar-Anzali Welfare Organization in 2018. In order to implement the research project, at first, three centers were randomly selected from the list of welfare counseling centers and psychological services clinics. Following the cooperation of these centers, among the 116 references to the applicant for psychological services, 62 had entry criteria, randomly and in accordance with Lot 32, and again, in a random manner, individuals in Two groups of 16 were tested and controlled. The subjects of both groups responded the Enrich the Marital Satisfaction Scale and Christensen and Sullaway (1984) the Communication Patterns Questionnaire (CPQ) in the pretest and post-test. The experimental group received eight mindfulness program sessions, however, the control group received no intervention. Multivariate and one-way covariance analysis were used to analyze the data. **Results:** the finding of covariance analysis indicated that the mindfulness training had a positive effect on marital satisfaction and couples' communication styles. Based on the findings of this study, it can be concluded that mindfulness training is an effective way to solve couples problems. **Conclusion:** There fore suggested for prevent of creation and resolving problems and successful marriage training of mindfulness is necessary.

Keywords: Mindfulness, Marital Satisfaction, Communication Styles, Couples.

زهرا صاحب کشاف

کارشناس ارشد روانشناسی عمومی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تنکابن

عبدالحسن فرنگی (نویسنده مسئول)

استادیار گروه روان شناسی، واحد تنکابن، دانشگاه آزاد اسلامی، تنکابن، ایران
Email: abdolhassanfarhangi@yahoo.com

چکیده

هدف: پژوهش حاضر تعیین اثربخشی شناخت درمانی مبتنی بر ذهن آگاهی بر سبک‌های ارتباطی و رضایت زناشویی زوجین بود. روش: در این مطالعه روش پژوهش از نوع آزمایشی با طرح پیش‌آزمون و پس‌آزمون با گروه کنترل بود. گامی پژوهش شامل تمامی زوجین (۱۱۶ نفر) مراجعت کننده به مرکز مشاوره و کلینیک‌های خدمات روان‌شناسی شهرستان بندرانزلی در سال ۱۳۹۷ بود. ابتدا از میان فهرست مرکز مشاوره و کلینیک‌های خدمات روان‌شناسی به طور تصادفی سه مرکز انتخاب شد. از میان زوجین مقاضی دریافت خدمات روان‌شناسی، ۶۲ نفر ملاک‌های ورود طرح پژوهشی را دارا بودند که به صورت تصادفی و به قید قرعه ۳۲ نفر (زوج) انتخاب و مجدداً به شیوه تصادفی ساده، زوجین در دو گروه (۸ نفر) آزمایش و کنترل گمارده شدند. آزمودنی‌های هر دو گروه پرسشنامه الگوهای ارتباطی (CPQ) کریستنس و سولواوی (۱۹۸۴) و پرسشنامه رضایت زناشویی انریچ (1989) را در مرحله پیش‌آزمون و پس‌آزمون پاسخ دادند. گروه آزمایش طی ۸ جلسه ۹۰ دقیقه‌ای برنامه آموزش گروهی ذهن آگاهی را دریافت کرد، ولی گروه گواه مداخله‌ای دریافت نکرد. برای تحلیل داده‌ها از آزمون تحلیل کوواریانس چند متغیری و یکراهه استفاده شد. یافته‌ها نتایج نشان داد که شناخت درمانی مبتنی بر ذهن آگاهی تأثیر مثبتی بر سبک‌های ارتباطی و رضایت زناشویی زوجین دارد. بر اساس یافته‌های این پژوهش می‌توان چنین نتیجه گیری نمود که آموزش ذهن آگاهی به زوجین موجب ایجاد سبک‌های ارتباطی موثر و افزایش رضایت زناشویی می‌شود. زیرا فرد از طریق توجه به زمان حال و مشاهده‌ی غیر قضاوتی محتوا درونی خود به‌نمودی تمرکزدایی دست می‌یابد که موجب می‌شود زمینه‌ی تداعی گری از بین برود. ذهن آگاهی روش مؤثر و قویی برای خاموش کردن فشارهای واقعی و فشارهای ذهنی فرد از طریق ایجاد مدیریت ذهن است. نتیجه گیری: بنابراین پیشنهاد می‌گردد برای پیشگیری از بروز مشکلات و همچنین حل و فصل مشکلات زوجین و دستیابی به ازدواج موفق روش ذهن آگاهی در مراحل مختلف ازدواج به عنوان مشاوره ازدواج به زوجین آموزش داده شود.

مقدمه

درک مشترک از الگوهای ارتباطی بین زوجین همان روش‌سازی تعاملات زناشویی مثبت و منفی است که زوجین را در جهت دریافت و رشد مهارت‌های ارتباطی یاری می‌دهد. مهارت‌های ارتباطی درواقع، رفتارهایی را شامل می‌شود که نگهدارنده ازدواج و پیوند هستند. بررسی‌ها نشان داده است که مهارت‌های ارتباطی با متغیرهایی همچون ادراک برابری و مساوات در ارتباطات، ابراز عشق، صمیمیت، نزدیکی، وابستگی، حل منطقی و عقلانی تعارضات و تنש‌های موجود در گفتگو، تعهد و اطمینان نسبت به یکدیگر، همکاری و وقت‌گذرانی برای یکدیگر، داشتن انتظارات واقعی و بالاخره انعطاف‌پذیری ارتباط بسیار نزدیکی دارد (قادری، ۱۳۹۲). رضایت زناشویی^۱ در خانواده مهم‌ترین رکن سلامت روانی افراد خانواده بوده و شامل منطبق بودن رفتارهای اجتماعی زناشویی زوجین با یکدیگر و وجود تعامل منطقی بین نیازهای مادی و معنوی زوجین است. از عوامل مؤثر در رضایت زناشویی، می‌توان به سن، طبقه اجتماعی، سطح تحصیلات، مسائل جنسی، فرزندان، مسائل مالی، عقاید مذهبی و ارتباط با اقوام و دوستان اشاره کرد. خانواده با هر هدفی که تشکیل شده باشد، رضایت از زندگی در کیفیت و دوام و بقای آن اثر غیرقابل انکاری دارد. عامل اصلی تشکیل و تداوم خانواده، ارضای نیازهای اساسی است؛ بنابراین در صورت ارضای مطلوب نیازها، خانواده پابرجا بوده و در غیر این صورت دچار تزلزل خواهد شد (سیفرت و اسکارز ۲۰۱۰^۲).

در دو دهه‌ی اخیر تعداد زیادی از مداخلات و درمان‌های شناختی مبتنی بر ذهن آگاهی^۳ (MBCT) شکل‌گرفته است (بائر، ۲۰۱۴). از جمله می‌توان به دو روش کاهش استرس مبتنی بر ذهن آگاهی^۴ (MBSR) کابات زین^۵ (۲۰۰۰) و شناخت درمانی مبتنی بر ذهن آگاهی سگال، ویلیامز و تیزدیل^۶ (۲۰۱۰) اشاره کرد که بر تمرین‌های نشسته، مراقبه قدم زدن و برخی تمرین‌های یوگا تأکید می‌کنند. فنون ذهن آگاهی در افزایش آرام بخشی عضلانی و کاهش نگرانی، استرس و اضطراب مؤثر است. به نظر می‌رسد، مکانیسم اصلی ذهن آگاهی خودکنترلی توجه باشد، چراکه مرکز کردن مکرر توجه روی یک متغیر خشنی مثل تنفس، محیط توجهی مناسبی به وجود می‌آورد (کابات زین، ۲۰۰۳). ریان و دیسی^۷ (۲۰۱۰) نشان دادند که ذهن آگاهی در تعديل الگوهای رفتاری منفی و افکار خودکار مؤثربوده که این امر منجر به تنظیم رفتارهای مثبت مرتبط با سلامتی می‌شود؛ به عبارت دیگر، ذهن آگاهی از طریق ترکیب سرزندگی و واضح دیدن تجربیات می‌تواند تغییرات مثبتی را در شادکامی و بهزیستی ایجاد نماید (براون^۸ و ریان، ۲۰۰۳). دیویدسون^۹ و کابات زین^{۱۰} (۲۰۰۳) به ضرورت گنجاندن ذهن آگاهی به عنوان یکی از مولفه‌های اساسی درمان‌های روانشناسی تاکید کردند و نشان داده اند که ذهن آگاهی در عملکرد سیستم ایمنی موثر است. ذهن آگاهی فرایندی درمانی است که بر توجه هدفمند، غیر قضاوتی، همراه با پذیرش تجرب و اعتراف به آن و زیستن در لحظه اشاره دارد و از میزان هشیاری محدود شده و رفتارهای پریشان کننده به گونه معناداری می‌کاهد. به واسطه انجام تمرین‌های ذهن

1. marital satisfaction

2- Siffer and Schwarz

3- Mindfulness-Based Cognitive Therapy

4-Baer

5- Mindfulness-Based Stress Reduction

6- Kabat-zinn

7-Segal ,Williams and Tizdel

8-Ryan and Deci

9-Brown

10- Davidson

11-Segal and others

آگاهی، فرد نسبت به کارکردهای خودکار ذهن و فعالیت‌های روزمره آگاهی یافته و زمینه لازم جهت آگاهی لحظه به لحظه از افکار و احساسات و به طبع آن کنترل آنها فراهم می‌گردد (سگال و همکاران^۱، ۲۰۱۲). ذهن آگاهی در کنشی دو سویه قادر به بهبود سلامت روان و جسم می‌باشد و تعاملی هنرمندانه بین فرایندهای بدنی، شناختی و هیجانی برقرار می‌نماید، به علاوه با افزودن وضوح و حیات به تجربیات می‌تواند سلامتی و شادمانی را به همراه داشته باشد. (گروسمن و همکاران^۲، ۲۰۱۱). پژوهشگران نشان داده اند که افزایش ذهن آگاهی با انواع پیامدهای سلامتی نظیر کاهش درد، اضطراب و افسردگی ارتباط دارد (کرامر و همکاران^۳، ۲۰۱۲). ذهن آگاهی می‌تواند در رهاسازی افراد از افکار خود کار، عادت‌ها و الگوهای رفتاری ناسالم کمک کننده باشد، از این رو نقش مهمی در تنظیم رفتاری ایفا می‌نماید. بسیاری از نظریه‌های آسیب‌شناسی روانی و روان درمانی اهمیت آگاهی، حضور ذهن و مشاهده-گری را در سلامت روانی به اثبات رسانده اند (برون و رایان^۴، ۲۰۱۱). ذهن آگاهی به عنوان سبکی برای زندگی، با استفاده از تمرین‌های مراقبه‌ای که در زندگی روزمره ادغام می‌شود به افراد کمک می‌کند تا با وضعیت‌های دوگانه ذهن آشنا شوند و آگاهانه از آن‌ها به صورت یک ذهن انسجام‌یافته استفاده کنند. با این روش افراد متوجه می‌شوند که آن‌ها تنها فکر نمی‌کنند، بلکه می‌توانند فکر کردن خود را مشاهده کنند. از طریق مراقبه‌های غیررسمی (نظیر مراقبه تنفس، مراقبه یوگای هوشیارانه و مراقبه وارسی بدن)، همین‌طور مراقبه‌های غیررسمی (نظیر خوردن، قدم زدن، دوش گرفتن آگاهانه) و تمرینات عادت شکن، افراد یاد می‌گیرند که همه زندگی را در «اینجا» و «اکنون» بیینند (ویلیامز و پنمن^۵، ۲۰۱۲). ناتوانی در عدم حضور در لحظه اکنون موجب می‌شود بین فرد و واقعیت فاصله افتاد و امکان درک صحیح موقعیت و ارائه پاسخ‌های معقول و هشیارانه از او سلب گردد. پژوهش‌های علمی متعدد نشان داده است که علت بسیاری از مشکلات روانی افراد، عدم حضور آن‌ها در همین‌جا و همین لحظه به لحظه زندگی‌شان است، درحالی که افراد ذهن آگاه واقعیات درونی و بیرونی را آزادانه و بدون تحریف ادراک می‌کنند و توانائی زیادی در مواجهه با دامنه گسترده‌ای از تفکرات، هیجانات و تجربه‌ها (اعم از خوشایند و ناخوشایند) دارند. ذهن آگاهی با مؤلفه‌هایی نظیر پذیرش (واقعیت)، حضور (در زمان حال)، اجتناب (از نشخوار فکری) سروکار داشته و شامل اهدافی همچون ارتقای بهزیستی و آگاهی از خود و محیط همراه با تغییل ذهن است. برخلاف بسیاری از مکاتب روان‌درمانی و البته همخوان با اهداف و مفروضه‌های روانشناسی مثبت، هدف از کاربرد حضور ذهن، کمک به آگاه شدن از فرایندهایی است که زمینه‌ساز قرار گرفتن فرد در ذهنیت آسیب‌زا و یا درجا ماندگی در آن حالت‌های ذهنی است (فروزش و همکاران^۶، ۱۳۹۷). ویلیامز و پنمن (۲۰۱۲) ذهن آگاهی را آگاهی و توجه تقویت شده به تجربه در حال وقوع می‌دانند که ابعاد محوری آن شامل توجه غیر قضاوتی، پذیرندگی نسبت به توجه، عدم واکنش گری، توانایی توصیف تجربه می‌باشد (والش^۷، ۲۰۰۹). پژوهش‌ها نشان داده است که الگوهای ارتباطی نامطلوب، موجب می‌شود که مسائل مهم

¹ Grossman and others² Cramer and others³ Brown and Ryan⁴ Williams and penman⁵ Walsh

رابطه حل نشده باقیمانده و لذا این مسائل، غالباً منبع تعارض‌های تکراری می‌شوند. بسیاری از زوجین همیشه بحث‌های مشابه و یکسانی پیرامون یک موضوع معین دارند، بدون این‌که مشکل را حل کنند (Halpern^۱, ۲۰۰۱). از سویی تعامل ضعیف، درک زوجین را از یکدیگر کاهش داده موجب می‌شود که همسران نتوانند از یکدیگر حمایت کرده و برای ارضای نیاز یکدیگر تلاش نمایند.

هایز و گانت^۲ (۲۰۱۲) مطرح می‌کنند که مداخله‌های آموزش گروهی با فراهم‌سازی اشکالی از تسلط بر خود^۳ موجب کاهش مشکلات و ناسازگاری‌های روان‌شناختی شده، همچنین امیدواری به فرصت‌هایی برای هدایت به‌سوی یک زندگی بارور را ایجاد می‌کنند. برنامه‌های آموزشی به جای درمان آسیب‌های روان‌شناختی فردی، بیشتر در صدد بهبود روابط زوجین و افزایش رضایت‌زنashویی هستند. ذهن آگاهی از جمله متغیرهایی است که در دهه‌های اخیر به‌فور در پژوهش‌های مربوط به حوزه آسیب‌شناسی و روان‌درمانی به کار گرفته شده است (Godfrin و Heeringen^۴, ۲۰۱۰). ذهن آگاهی به معنی توجه کردن به زمان حال به شیوه‌ای خاص، هدفمند و خالی از قضاوت است (کابات زین, ۲۰۰۰). ذهن آگاهی یعنی بودن در لحظه یا هر آنچه اکنون هست، بدون قضاوت و بدون اظهارنظر درباره آنچه اتفاق می‌افتد؛ یعنی تجربه واقعیت محض بدون توضیح (Sgall, Tizard و Williams, ۲۰۱۰). Wilson و O'Connor^۵ (۲۰۱۷) معتقدند ذهن آگاهی، احساس متعادل و بدون قضاوتی از آگاهی است که به واضح دیدن و پذیرش هیجانات و پدیده‌های فیزیکی، همان‌طور که اتفاق می‌افتد، کمک می‌کند. اساس ذهن آگاهی از تمرین‌های مراقبه بودائیسم گرفته شده است که ظرفیت توجه و آگاهی پیگیر و هوشمندانه را (که فراتر از فکر است) افزایش می‌دهد. تمرین‌های مراقبه و ذهن آگاهی منجر به افزایش توانایی خودآگاهی و پذیرش خود در بیماران می‌شود. ذهن آگاهی صرفاً یک روش یا فن نیست، اگرچه در انجام آن روش‌ها و فنون مختلف زیادی به کاررفته است. ذهن آگاهی را می‌توان به عنوان یک شیوه «بودن» یا یک شیوه «فهمیدن» توصیف کرد که مستلزم درک کردن احساسات شخصی است (Bair, ۲۰۰۳). ذهن آگاهی در این برنامه، به معنی توجه به اهداف واقعی، بودن در زمان حال به شیوه‌ای هدفمند و خالی از قضاوت است (کابات زین, ۲۰۰۳؛ Rayaan و Dijssen, ۲۰۱۰^۶). ذهن آگاهی عناصری از شناخت درمانی را به درمان می‌افزاید که در آن دیدگاه تمرکز‌زدایی، افکار فرد را تسهیل می‌سازد. این رویکرد تمرکز زدا در مورد هیجانات و حس‌های بدنی هم به کار می‌رود. ذهن آگاهی بر اساس آموزش یک سری تکالیف به صورت هشیار و خودآگاه است. هر یک از تمرین‌های ذهن آگاهی به طور هدفمند می‌تواند ظرفیت و توانایی نظام پردازش اطلاعات را افزایش دهد. همچنین تمرین ذهن آگاهی می‌تواند به عنوان یک نظام هشدار اولیه مانع شروع یک انفجار یا سیل قریب‌الوقوع شود. حسینی و خواجه‌یوسف زاده (۱۳۹۴) در پژوهش خود با عنوان رابطه ذهن آگاهی با رضایت زناشویی در زنان و مردان متأهل شاغل در مدیریت بهزیستی استان کردستان نشان دادند که بین ذهن آگاهی کارکنان متأهل و رضایت زناشویی آنان رابطه مثبت و معناداری (p<0.05) وجود دارد. باباخانی و همکاران (۱۳۹۴) در پژوهشی نشان دادند که افزایش ذهن آگاهی موجب کاهش تعارضات زناشویی می‌گردد که در طی زمان دارای ماندگاری است. Kraft, Heger and Levin^۷ (۲۰۱۷) در بررسی تعامل ذهن آگاهی و

¹ Halper

² Hayes and Gantt

³ Godfrin and Heeringen

⁴ Wilson and O'Connor

⁵ Dee

⁶ Krafft, Haeger and Levin

پذیرش در رضایت زوجین نشان دادند که ترکیبی از آگاهی و پذیرش عاملی قوی در عملکرد ارتباطات نسبت به انزوا می‌باشد، چنان‌که پذیرش به‌طور مثبت با رضایت زوج‌ها ارتباط داشت، درحالی‌که آگاهی با رضایت زناشویی در ارتباط نبود. این نتایج نشان می‌دهد ترکیبی از آگاهی بالا و پذیرش کم می‌تواند برای روابط مشکل‌ساز باشد، درحالی‌که آگاهی ذهنی متوسط برای پذیرش مفید است. بورپی و لانگر^۱ (۲۰۰۵) در پژوهش خود به این نتیجه دست یافتند که رابطه‌ی قوی بین ذهن آگاهی و رضایت زناشویی وجود دارد. آن‌ها نشان دادند زوجینی که رضایت زناشویی بالایی دارند، دارای ذهن آگاهی بالا می‌باشند. بایرز و مک نیل^۲ (۲۰۰۷) در پژوهش خود نشان دادند که آموزش ذهن آگاهی با رضایت زناشویی و پاسخ‌های انطباقی بیشتر همراه است، به عبارت دیگر افرادی که دارای مهارت ذهن آگاهی هستند

هنگام برخورد با مشکلات، منعطف تر و از توانایی سازگاری بالاتری برخوردار می‌باشند. این ویژگی بر بهینه زیستن و روابط مثبت میان زوجین اثر گذاشته و سبب می‌شود رضایت زناشویی آنان بالاتر رود. سیگل^۳ (۲۰۱۱) در پژوهشی نشان داد که هر چه ذهن آگاهی از طریق مداخلاتی مثل مراقبه افزایش پیدا کند به موازات آن، آرامش، عملکرد انطباقی، توانایی‌های عاطفی، مهارت‌هایی مثل درک، فهم، مدیریت و کنترل احساسات خود و دیگران و رضایتمندی نیز افزایش پیدا می‌کند. بنابراین سطوح بالاتری از ذهن آگاهی با بهداشت روانی بهتر و رابطه‌ی رضایت‌بخش ارتباط دارد هدف از پژوهش حاضر پاسخ به سؤال ذیل است:

آیا آموزش ذهن آگاهی بر سبک‌های ارتباطی و رضایت زناشویی زوجین مؤثر است؟

روش

روش پژوهش حاضر با توجه به اهداف و فرضیه‌های پژوهش از نوع آزمایشی با طرح پیش‌آزمون و پس‌آزمون با گروه کنترل بود. آموزش ذهن آگاهی متغیر مستقل، سبک‌های ارتباطی و رضایت زناشویی، به عنوان متغیرهای وابسته بودند. جامعه پژوهش حاضر، تمامی زوجین مراجعه‌کننده به مراکز مشاوره و کلینیک‌های خدمات روان‌شنایختی شهرستان بندرانزلی در سال ۱۳۹۷ بودند که تعداد آنان ۱۱۶ نفر بود. به‌منظور اجرای طرح پژوهشی در ابتدا از میان فهرست مراکز مشاوره و کلینیک‌های خدمات روان‌شنایختی به‌طور تصادفی سه مرکز انتخاب شد. از میان زوجین متقاضی دریافت خدمات روان‌شنایختی، ۶۲ نفر ملاک‌های ورود مطرح شده در ذیل را دارا بودند که از بین آن‌ها به صورت تصادفی و به قید قرعه ۳۲ نفر انتخاب و مجدداً به شیوه تصادفی ساده، افراد در دو گروه ۱۶ نفری (زوج) آزمایش و کنترل گمارده شدند. سپس پرسشنامه الگوهای ارتباطی (CPQ) کریستنس و سولوای (۱۹۸۴) و پرسشنامه رضایت زناشویی انریچ بین جمعیت نمونه توزیع و اجرا شد. ملاک‌های ورود به پژوهش شامل کسب نمره پایین‌تر از بهنجار موردمحاسبه در پرسشنامه‌ها، پذیرش شرایط آموزشی، سطح تحصیلات حداقل سیکل و طول مدت ازدواج بین ۲ تا ۸

¹ Burpee and Langer

² Byers and Macneil

³ Siegel

سال بود. ملاک‌های خروج شامل؛ غیبت بیش از دو جلسه در فرآیند آموزش و عدم تمایل به ادامه فرآیند آموزش بود.. برای تجزیه و تحلیل داده‌ها از آزمون تحلیل کوواریانس چند متغیری و یکراهه استفاده شد.

ابزار

پرسشنامه الگوهای ارتباطی^۱ (CPQ)

برای سنجش سبک‌های ارتباطی از پرسشنامه الگوهای ارتباطی (CPQ) کریستنس و سولاوی^۲ (۱۹۸۴) استفاده گردید. این پرسشنامه یک ابزار خود سنجی نسبتاً جدید است که به منظور برآورد ارتباط زناشویی زوجین طراحی شده است. CPQ از ۳۵ سؤال تشکیل شده است و رفتارهای زوجین را در طی سه مرحله تعارض زناشویی برآورد می‌کند. زوجین بر اساس تصور سبک ارتباطی خود در سه مرحله خاص و فرضی از تعارض زناشویی به سؤالات پاسخ می‌دهند. سه مرحله عبارت اند از: الف-زمانی که مسئله یا مشکلی رخ می‌دهد. ب- هنگام بحث در مورد آن مشکل ج-پس از بحث در مورد آن مشکل. پاسخ‌دهندگان مطابق یک مقیاس لیکرتی^۳ ۹ گزینه‌ای از اصلاً امکان ندارد تا خیلی امکان دارد به سؤالات پاسخ می‌دهند.

این پرسشنامه در برگیرنده پنج حوزه ۱- ارتباط سازنده ۲- ارتباط طلبکار- بدھکار کلی ۳- الگوی ارتباطی زن طلبکار / مرد بدھکار ۴- الگوی ارتباطی مرد طلبکار / زن بدھکار ۵- کناره‌گیری متقابل است. عبادت پور (۱۳۷۹) برای به دست آوردن روایی این مقیاس، همبستگی نمرات آن را با نمرات حاصل از پرسشنامه رضایت زناشویی انریچ به دست آورد که عبارت از ۰۶۷۴ بود که در سطح آلفای ۰۰۰۱ معنی دار است.

همچنین کریستنس و هیوی^۴ (۱۹۹۰) و هیوی و همکاران (۱۹۹۳) پایایی این پرسشنامه را بین ۰/۵۵ تا ۰/۷۵ برآورد نمودند. آلفای کرونباخ برای خرده مقیاس‌های CPQ برای نمونه‌های آلمانی و سوئیسی از ۰/۰۵ تا ۰/۰۷۸ گزارش شده است (بودمن و همکاران^۵، ۱۹۹۸). آن‌ها همچنین نتایج را با نمونه آمریکایی (کریستنس و هیوی، ۱۹۹۰) مقایسه نمودند که رضایت‌بخش بود.

پرسشنامه رضایت زناشویی انریچ^۶

برای سنجش رضایت زناشویی از پرسشنامه رضایت زناشویی انریچ استفاده گردید. این پرسشنامه دارای خرده مقیاس‌های تحریف آرمانی، رضایت زناشویی، مسائل شخصیتی، ارتباط، حل تعارض، مدیریت مالی، فعالیت‌های اوقات فراغت، رابطه جنسی، فرزندان و فرزند پروری، خانواده و دوستان، نقش‌های مساوات‌طلبی و جهت‌گیری مذهبی را موردنرسی قرار می‌دهد. ضریب آلفای این پرسشنامه در گزارش اولسون، (۱۹۸۹) در خرده مقیاس‌های مختلف پرسشنامه از ۰/۹۲ تا ۰/۹۰ بوده است. در پژوهش مهدویان ضریب همبستگی پیرسون در روش باز آزمایی برای گروه زنان و مردان ۰/۹۴ به دست آمد. در پژوهشی با عنوان «بررسی میان رضایت از زندگی زناشویی و سلامت روان» ضریب آلفای کرونباخ ۰/۹۲. به دست آمده است که نشان‌دهنده اعتبار و ثبات و همسانی درونی آزمون است. همچنین ضریب همبستگی پرسشنامه با مقیاس‌های رضایت خانوادگی از ۰/۴۱ تا ۰/۶۰، با مقیاس‌های رضایت

¹ Communication patterns Questionnaire

² Christensen and Solavay

³ Haevay

⁴ Bodenman and others

⁵ Enrich Marital satisfaction Questionnair

از زندگی از ۳۲/۰ تا ۴۱/۰ است که نشان دهنده روایی سازه مناسب است. کلیه خرده مقیاس‌های «پرسشنامه انریچ» می‌تواند زوج‌های راضی و ناراضی را از یکدیگر تمایز نماید که این موضوع نیز بیانگر این است که پرسشنامه از روایی ملاک خوبی برخوردار است. در پژوهش حاضر از فرم ۱۱۵ سؤالی پرسشنامه استفاده شده است. این فرم دارای ۱۲ خرده مقیاس است و بجز مقیاس اول که ۵ سؤالی است سایر مقیاس‌ها ۱۰ سؤالی می‌باشد. در این پرسشنامه برای هر یک از سوال‌ها ۵ گزینه شامل؛ خیلی زیاد، زیاد، در حد متوسط، کم و خیلی کم در نظر گرفته شده است. بجز سوال‌های ۹۶ تا ۱۰۵ که برای انها گزینه‌های همیشه، اغلب اوقات، نمی‌دانم، خیلی کم و هیچ وقت اختیار شده است. نمره گذاری سوالها به صورت ۴، ۳، ۲، ۱ و ۰ است. لذا، حداکثر نمره آزمودنی در این پرسشنامه برابر با ۴۶۰ است. نمره بالا نشانه رضایتمندی بیشتر زناشویی است.

آموزش ذهن آگاهی

برای گروه آزمایش آموزش شناخت درمانی مبتنی بر ذهن آگاهی سگال و همکاران به نقل از (بائر ۲۰۱۴) در ۸ جلسه ۹۰ دقیقه‌ای اجرا شد. شرح جلسات به ترتیب شامل؛ جلسه اول: برقراری ارتباط و مفهوم‌سازی، لزوم استفاده از آموزش ذهن آگاهی، آشنایی با نحوه تن آرامی و اجرای پیش آزمون. جلسه دوم: تن آرامی برای ۱۴ گروه از عضلات شامل؛ ساعده، بازوها، عضله پشت ساق پا، ساق پا، ران‌ها، شکم، سینه، شانه‌ها، گردن، لب، چشم‌ها، آرواره‌ها، پیشانی (قسمت پایین) و پیشانی (قسمت بالا). جلسه سوم: آموزش تن آرامی برای ۶ گروه از عضلات شامل دست‌ها و بازوها، پاها و ران‌ها، شکم و سینه، گردن و شانه‌ها، آرواره‌ها و پیشانی و لب‌ها و چشم‌ها و تکلیف خانگی تن آرامی. جلسه چهارم: مرور کوتاه جلسه قبل، آموزش ذهن آگاهی تنفس، آموزش فن دم و بازدم همراه با آرامش و بدون تفکر در مورد چیز دیگر، آموزش فن تماشای تنفس و تکلیف خانگی ذهن آگاهی تنفس قبل از خواب به مدت ۲۰ دقیقه جلسه پنجم: آموزش فن وارسی بدن؛ آموزش فن توجه به حرکت بدن هنگام تنفس، تمرکز بر اعضای بدن و حرکات آن‌ها، جستجوی حس‌های فیزیکی (شنوایی، چشایی و غیره) و تکلیف خانگی ذهن آگاهی خوردن (خوردن با آرامش و توجه به مزه و منظره غذا). جلسه ششم: آموزش ذهن آگاهی افکار شامل آموزش توجه به ذهن، افکار مثبت و منفی، خوشایند یا ناخوشایند بودن افکار، اجازه ورود افکار مثبت و منفی به ذهن و خارج کردن آن‌ها از ذهن بدون قضاوت و توجه عمیق به آن‌ها و تکلیف خانگی نوشتن تجربیات مثبت و منفی بدون قضاوت در مورد آن‌ها. جلسه هفتم: ذهن آگاهی کامل؛ تکرار آموزش جلسات ۴، ۵ و ۶ هر کدام به مدت ۲۰ تا ۳۰ دقیقه. جلسه هشتم: جمع‌بندی جلسات آموزشی و اجرای پس آزمون.

جدول شماره ۱ شاخص‌های پس‌آزمون تعداد کل: ۳۲ نفر(سبک‌های ارتباطی و رضایت زناشویی)

گروه	متغیر	میانگین	انحراف استاندارد	تعداد	میانگین	چولگی	کشیدگی
آزمایش	تحریف آرمانی	۱۶	۱۷۹۳	۳/۱۱	۱۶	-۰/۹۶	-۰/۷۳
	رضایت زناشویی	۱۶	۱۹/۶	۱/۶۴	۱۶	۱/۲۵	۱/۶۲
	مسائل شخصی	۱۶	۱۹/۲۶	۱/۶۵	۱۶	۰/۹۹	۰/۹۹
	ارتباط	۱۶	۱۹/۱	۲/۸۷	۱۶	۰/۸۰	-۰/۵۲
	حل تعارض	۱۶	۲۱/۲۰	۷/۵۱	۱۶	۰/۳۳	-۰/۸۷
	مدیریت مالی	۱۶	۱۷/۶۶	۱۰/۱۸	۱۶	-۱/۵	۰/۹۸
	اوقات فراغت	۱۶	۲۱/۴۶	۲/۷۱	۱۶	-۰/۴۹	-۰/۴
	روابط جنسی	۱۶	۲۰/۵۳	۲/۹۸	۱۶	-۰/۴۱	-۰/۹۳
	فرزندان	۱۶	۲۰/۶۰	۲/۶۲	۱۶	-۰/۴۳	-۰/۷۹
	خانواده و دوستان	۱۶	۲۱/۲۰	۲/۷۰	۱۶	-۰/۱۹	-۰/۲
	مساوات طلبی	۱۶	۲۱/۶۰	۳/۱۱	۱۶	-۰/۶	-۰/۷۳
	جهت‌گیری مذهبی	۱۶	۲۱/۵۳	۱/۶۴	۱۶	۱/۲۵	۱/۶۲
	رضایت زناشویی کل	۱۶	۴۲۴/۶۰	۱۲/۹۷	۱۶	-۱/۱۳	۱/۹۰
	ارتباط توقع / کناره‌گیری	۱۶	۴۸/۹۳	۲/۱۵	۱۶	-۰/۱۹	-۰/۶۴
	ارتباط سازنده متقابل	۱۶	۵۳/۴۰	۷/۷۷	۱۶	۰/۱۹	-۱/۳۴
	ارتباط اجتناب متقابل	۱۶	۵۷/۱۳	۷/۶۲	۱۶	-۰/۹	۱/۲۱
	ارتباط کل	۱۶	۱۴۸/۶۶	۱۲/۵۷	۱۶	۱/۱۳	-۰/۹۹
کترل	تحریف آرمانی	۱۶	۱۸/۲۰	۴/۸۳	۱۶	-۱/۵۶	۱/۲۱
	رضایت زناشویی	۱۶	۱۶/۳۳	۲/۸۸	۱۶	-۲/۵۳	۱/۹۱
	مسائل شخصی	۱۶	۱۹/۱۳	۵/۳۰	۱۶	-۱/۵۶	۱/۴
	ارتباط	۱۶	۱۶/۲۶	۲/۸۲	۱۶	-۰/۸۹	۱/۱۰
	حل تعارض	۱۶	۱۹/۴۶	۳/۷۸	۱۶	-۱/۲۲	-۰/۲۲
	مدیریت مالی	۱۶	۱۷/۵۳	۲/۹	۱۶	-۰/۵۹	-۰/۹
	اوقات فراغت	۱۶	۱۹/۶	۳/۹۰	۱۶	-۰/۷۷	-۰/۶۱
	روابط جنسی	۱۶	۱۸/۲۶	۴/۸۳	۱۶	-۱/۶۶	۱/۳۴
	فرزندان	۱۶	۱۷/۹۳	۲/۸۳	۱۶	-۲/۵۳	۱/۹۱
	خانواده و دوستان	۱۶	۱۸/۲۶	۵/۱۲	۱۶	-۱/۴۶	۱/۱۳
	مساوات طلبی	۱۶	۱۷/۱	-۱/۳۳	۱۶	-۱/۴۲	-۰/۵۹
	جهت‌گیری مذهبی	۱۶	۱۸/۲۶	-۰/۵۶	۱۶	-۰/۸۰	-۰/۳۳
	رضایت زناشویی کل	۱۶	۳۸۱/۲۰	۲۲/۲۴	۱۶	-۰/۴۵	-۰/۷۸
	ارتباط توقع / کناره‌گیری	۱۶	۴۰/۸۰	۴/۸۳	۱۶	۱/۶۵	-۱/۹
	ارتباط سازنده متقابل	۱۶	۴۸/۱۳	۴/۵۶	۱۶	-۰/۷۷	-۰/۵۹
	ارتباط اجتناب متقابل	۱۶	۵۷/۲۰	۷/۴۴	۱۶	-۰/۴۲	-۰/۵۹
	ارتباط کل	۱۶	۱۳۶/۶۶	۱۱/۳۰	۱۶	-۰/۳۴	-۰/۹۰

نتایج شاخص‌های پس‌آزمون در جدول شماره ۱ نشان می‌دهد که بین گروه آزمایشی و کترل در میانگین نمرات هر یک از متغیرها تفاوت محسوسی وجود دارد که می‌تواند ناشی از نتایج مداخله در گروه آزمودنی‌های مورد مداخله باشد. بنابراین آموزش ذهن‌آگاهی موجب بهبود توجه سبک‌های ارتباطی در مؤلفه‌های ارتباط توقع / کناره‌گیری (گروه آزمایش ۹۳/۴۸ گروه کترل ۴۰/۸۰) و ارتباط سازنده متقابل(گروه آزمایش ۴۰/۵۴ گروه کترل ۴۸/۱۳) می‌شود ولی در مؤلفه ارتباط اجتناب متقابل معنی‌دار نیست.

جدول شماره ۲: نتایج تحلیل کوواریانس یکراهه تفاوت گروه آزمایش و کترل در نمره سبک‌های ارتباطی

گروه	خطا	۹۶/۹۹	۲۶۱۸/۸۳	منبع	مجموع مجددرات	میانگین مجددرات	سطح معناداری	اندازه اثر	درجه آزادی
		۱۰۷۲/۵۴	۱۰۷۲/۵۴	۱/۱	۰/۲۹	۰/۲۹	۲۹ و ۱		

با توجه به جدول شماره ۲ آماره F (۱۱/۶) نمره کل سبک‌های ارتباطی در پس‌آزمون در سطح ۰/۱ معنی‌دار است که نشان‌دهنده تفاوت معنی‌دار بین دو گروه در سبک‌های ارتباطی است(میانگین کل گروه آزمایش ۱۴۸/۶۶ میانگین کل گروه کترل ۱۳۶/۶۶).

جدول شماره ۳: نتایج آزمون تحلیل کوواریانس چند متغیری مربوط به مؤلفه‌های سبک‌های ارتباطی در بین گروه آزمایش و کنترل

آزمون	مقدار F	درجه آزادی ۱	درجه آزادی ۲	سطح معناداری	اندازه اثر
لامبادی ویکلز	۰/۵۲	۰/۱	۲۵	۵	۸/۳۶

با توجه به جدول شماره ۳، آماره F (۸/۳۶) تحلیل کوواریانس چندمتغیری بررسی تفاوت گروه آزمایش و کنترل در مؤلفه‌های سبک‌های ارتباطی در سطح ۰/۱ معنی دار است؛ بنابراین می‌توان گفت که بین گروه آزمایش و کنترل از لحاظ مؤلفه‌های سبک‌های ارتباطی در پس آزمون تفاوت معنی داری وجود دارد.

جدول شماره ۴: نتایج تحلیل کوواریانس یکراهه تفاوت گروه آزمایش و کنترل در مؤلفه‌های سبک‌های ارتباطی

مؤلفه	مجموع مجذورات آزمایشی	میانگین مجذورات آزمایشی	میانگین مجذورات خطای آزمایشی	مجذورات خطای آزمایشی	میانگین مجذورات	درجه آزادی	اندازه اثر	F	سطح معناداری	میانگین
ارتباط توقع / کناره گیری	۵۸۲/۸۳	۷۷۴/۹۷	۵۸۳/۸۳	۱۸/۸۳	۲/۲۳	۰/۱	۰/۴۳	۲۷۱	۰/۴۳	۰/۱
ارتباط سازنده متقابل	۳۷۰/۰۹	۸۱۷/۷۰	۳۷۰/۰۹	۱۱/۳۳	۹/۶۰	۰/۱	۰/۳۱	۲۷۱	۰/۳۱	۰/۱
ارتباط اجتناب متقابل	۳۴/۷۳	۷۹۹/۹۹	۳۴/۷۳	۱/۸	۰/۸۳	۰/۳۱	۰/۴	۲۷۱	۰/۴	۰/۱

با توجه به جدول شماره ۴ آماره F (به ترتیب ۲/۳۳ و ۹/۶۰) و سطح معنی داری ۰/۰ نشان می‌دهد که تفاوت بین گروه آزمایشی و کنترل در مؤلفه‌های ارتباط توقع / کناره گیری و ارتباط سازنده متقابل معنی داراست.

جدول شماره ۵: نتایج تحلیل کوواریانس یکراهه تفاوت گروه آزمایش و کنترل در نمره کل رضایت زناشویی

خطا	نمره گروه	۱۲۳۴۹/۱۲	۱۲۳۴۹/۱۲	۳۵/۹۴	۰/۱	۰/۵۷	۱ و ۲۹	میانگین مجذورات	مجموع مجذورات	منبع
		۹۲۷۷/۴۴	۹۴۳/۶۰							

با توجه به جدول شماره ۵ آماره F نمره کل رضایت زناشویی در پس آزمون (۳۵/۹۴) در سطح ۰/۱ معنی دار هست که نشان‌دهنده تفاوت معنی دار بین دو گروه در میزان رضایت زناشویی است. همچنین جدول شماره ۱ (میانگین کل گروه آزمایش ۴۲۴/۶۰ میانگین کل گروه کنترل ۳۸۳/۲۰) این تفاوت را نشان می‌دهد.

جدول شماره ۶: نتایج آزمون تحلیل کوواریانس چند متغیری مربوط به مؤلفه‌های رضایت زناشویی در بین گروه کنترل و آزمایش

آزمون	مقدار F	درجه آزادی ۱	درجه آزادی ۲	سطح معناداری	اندازه اثر
لامبادی ویکلز	۰/۹۸	۰/۱	۷	۱۴	۳۲/۶۷

با توجه به جدول شماره ۶، آماره F (۳۲/۶۷) تحلیل کوواریانس چندمتغیری بررسی تفاوت گروه آزمایش و کنترل در مؤلفه‌های رضایت زناشویی در سطح ۰/۱ معنی دار است؛ بنابراین می‌توان گفت که بین گروه آزمایش و کنترل از لحاظ مؤلفه‌های رضایت زناشویی در پس آزمون تفاوت معنی داری وجود دارد. برای بررسی اینکه گروه آزمایش و کنترل در

کدامیک از مؤلفه‌های رضایت زناشویی با یکدیگر تفاوت دارند در جدول شماره ۷ نتایج تحلیل واریانس یکراهه گزارش شده است.

جدول شماره ۷: نتایج تحلیل واریانس یکراهه تفاوت گروه آزمایش و کنترل در مؤلفه‌های رضایت زناشویی

مؤلفه	آزمایشی	خطا	مجموع مجذورات خطای آزمایشی	مجموع مجذورات میانگین	سطح معناداری	F	اثر آزادی	اندازه	میانگین مجذورات خطای آزمایشی	مجموع مجذورات	آزمایشی	میانگین	آزمایشی	درجه آزادی
تحریف آرمانی	۹/۲۷	۶۳/۵۵	۹/۲۷	۳/۹۷	۲/۲۳	۰/۱۴	۰/۱۲	۰/۱۴	۲/۷۴	۰/۳۷	۰/۱	۹/۶۰	۱ او	۱ او
رضایت زناشویی	۲۶/۳۵	۴۳/۸۹	۲۶/۳۵	۲/۷۴	۳/۵۴	۰/۸۳	۰/۵	۰/۳۷	۲/۹۵	۱ او	۱ او	۹/۶۰	۱ او	۱ او
مسائل شخصی	۲/۹۵	۵۶/۶۷	۲/۹۵	۲/۹۵	۲/۱۸	۱/۱۰	۰/۳۱	۰/۳۱	۳۴/۹۸	۱ او	۱ او	۷/۳۶	۰/۱	۰/۳۱
ارتباط	۱۶/۱۰	۳۴/۹۸	۱۶/۱۰	۱۶/۱۰	۱/۲۹	۶/۳۹	۰/۲۳	۰/۲۳	۲۰/۶۸	۱ او	۱ او	۴/۹۴	۰/۴	۰/۲۳
حل تعارض	۶/۳۹	۲۰/۶۸	۱/۷۵	۱/۷۵	۱/۱	۰/۳۳	۰/۶	۰/۶	۲۸/۷	۱ او	۱ او	۹/۵۴	۰/۱	۰/۳۷
مدیریت مالی	۱/۷۵	۳۵/۳۶	۲۱/۹	۲۱/۹	۲/۲۱	۴/۵۲	۰/۹	۰/۹	۷۲/۳۸	۱ او	۱ او	۱/۶۵	۰/۲۱	۰/۴۵
اوقات فراغت	۲۱/۹	۳۸/۶۶	۳۲/۷۹	۳۲/۷۹	۲/۴۱	۳۲/۷۹	۰/۴۵	۰/۴۵	۳۲/۷۹	۱ او	۱ او	۱۳/۵۷	۰/۱	۰/۳۷
روابط جنسی	۷/۴۸	۷۲/۳۸	۴۴/۹۱	۴۴/۹۱	۱/۱	۴۴/۹۱	۰/۷۳	۰/۷۳	۱۶/۱۴	۱ او	۱ او	۴۴/۵۱	۰/۱	۰/۳۷
فرزندان	۳۲/۷۹	۳۸/۶۶	۸۲/۹۴	۸۲/۹۴	۱۰/۵	۸۲/۹۴	۰/۳۴	۰/۳۴	۱۶۰/۸۹	۱ او	۱ او	۸/۲۴	۰/۱	۰/۴۵
خانواده و دوستان	۴۴/۹۱	۱۶/۱۴	۵۸/۹۸	۵۸/۹۸	۱/۲۳	۵۸/۹۸	۰/۷۴	۰/۷۴	۱۹/۷۶	۱ او	۱ او	۴۷/۷۴	۰/۱	۰/۳۷
مساوات طلبی	۸۲/۹۴	۱۶۰/۸۹	۵۸/۹۸	۵۸/۹۸										
جهت‌گیری مذهبی														

با توجه به جدول شماره ۷ آماره F و سطح معنی‌داری نشان می‌دهد که تفاوت بین گروه آزمایشی و کنترل غیر از مؤلفه‌های تحریف آرمانی، مسائل شخصی، مدیریت مالی و روابط جنسی در تمامی مؤلفه‌ها معنی‌دار است، به عبارتی ذهن آگاهی برافزایش نمرات تمام مؤلفه‌های رضایت زناشویی بجز مؤلفه‌های تحریف آرمانی، مسائل شخصی، مدیریت مالی و روابط جنسی، تأثیر مثبتی داشته است، همچنین بررسی مقادیر میانگین در جدول شماره ۷ نشان می‌دهد که درمان ذهن آگاهی موجب افزایش نمرات مؤلفه‌های رضایت زناشویی شده است.

بحث و نتیجه‌گیری

با توجه به تأیید فرضیه اول پژوهش مبنی بر تأثیر آموزش گروهی ذهن آگاهی بر سیکهای ارتباطی زوجین و همسو بودن این یافته با پژوهش‌های باباخانی و همکاران (۲۰۰۴)، اسکلمن (۲۰۰۸)، فریمن، ایوانز و پاتریچ (۲۰۰۸)، ریبل و همکاران (۲۰۱۴) و با توجه به این‌که پژوهش‌ها نشان داده است خانواده‌هایی که همبستگی و ارتباط کمتری با هم دارند، اختلاف و ناسازگاری در بین آن‌ها بیشتر است و کمتر می‌توانند به طورموثر با یکدیگر ارتباط داشته باشند. از سویی وجود روابط ضعیف و فقدان صمیمیت بین اعضاء خانواده موجب گسترش گسترش گسترش شده در نتیجه عدم انطباق‌پذیری، سطح پایین خشنودی و ناسازگاری خانوادگی را موجب می‌شود. در مقابل خانواده‌هایی که ارتباط میان اعضاء و تعاملات داخل خانواده بر اساس نزدیکی، صمیمیت و تفاهم است همه اعضاء خانواده علیه فشارهای زندگی نسبتاً مقاوم و پایدار هستند. بنابر این در تبیین نتایج این فرضیه می‌توان گفت، تمرین ذهن آگاهی این توکانی‌تر را در ایجاد فرد ایجاد می‌کند که دریابد افکار صرفاً ذهنی هستند و هنگامی که می‌فهمد افکارش ممکن است واقعیت نداشته باشد راحت‌تر می‌تواند آن‌ها را رها کند. علاوه بر این فرد با مشاهده دقیق واقعیت درونی خود درمی‌باشد که خوشحالی، کیفیتی نیست که صرفاً وابسته به عناصر بیرونی و تغییرات دنیای بیرون باشد بلکه خوشحالی زمانی اتفاق می‌افتد که فرد وابستگی به افکار، موضع گرفتن و برنامه‌های ذهنی از پیش تعیین شده را رها نماید. بنا براین توجه و آگاهی زیربنای تنظیم رفتار بوده و برای ایجاد تعامل بین عناصر یک سیستم مانند ذهن و بدن یا تفکر و رفتار ضروری است. توجه و آگاهی کانون اصلی حفظ و ارتقاء عملکرد روانشناسی است. ذهن آگاهی در بهبود سلامت روانی،

ایجاد آرامش، پذیرش طرف مقابل، تقویت مهارت‌های مقابله با استرس و غنی‌سازی عملکرد ارتباطی دارای تاثیر بسزایی است. به عبارت دیگر مهارت‌های آموخته شده کترل توجه در مراقبه ذهن آگاهی موجب پیشگیری از عود رفتارهای ناسازگار زوجین از قبیل پرخاشگری می‌شود. همچنین ذهن آگاهی موجب توجه باز و پذیرا در زوجین می‌گردد. بنابراین ارضا نیازهای روانی اساسی برای خود مختاری، شایستگی و ارتباط با دیگران را تسهیل می‌نماید. زمانی که فرد بتواند به این مهارت دست یابد، می‌تواند از مشکلات و موانع آگاهی داشته و راه حل‌های مناسبی را پیدا نماید در نتیجه استرس موجود در روابط بین فردی خود و همسرش را کاهش دهد.

در بررسی فرضیه دوم مبنی بر تأثیر آموزش گروهی ذهن آگاهی بر رضایت زناشویی زوجین، یافته‌ها از فرضیه دوم پژوهش حمایت کرد. این یافته با پژوهش‌های فروزنده و همکاران (۱۳۹۷)، حسینی و خواجه‌یوسفی زاده (۱۳۹۴)، حقی و همکاران (۱۳۹۲)، کرافت، هگل و لوین (۲۰۱۷)، اسکات (۲۰۱۱)، گودفرین (۲۰۱۰)، بارسن (۲۰۰۷) بورپی و لانگر (۲۰۰۵) همسو است. با توجه به این‌که یکی از چالش‌های روان‌شناسی و روان‌درمانی به عنوان یک علم، شناسایی مکانیسم‌های تأثیرگذاری و دستکاری در قالب روابط علت و معلولی است. در این رابطه به نظر می‌رسد ذهن آگاهی در سه‌گام بر عملیات و دستگاه‌های پردازش اطلاعاتی از طریق مکانیزم‌های خاصی تأثیر می‌گذارد. در اولین گام فرد از طریق توجه به یک متغیر خشی مثل تنفس، خود را در زمان حال در نظر گرفته و غرق در محتواهای ذهنی خویش می‌گردد. بدین ترتیب یک فاصله‌ی روان‌شناختی بین خود و محتواهای شناختی و هیجانی اش برقرار می‌شود. در گام دوم فرد محتواهای شناختی و هیجانی خود را به شکل غیر قضاوتی مورد مشاهده قرار داده درنتیجه توانایی انتخاب واکنش نسبت به کنش‌های درونی خود را پیدا می‌کند. در گام سوم فرد مجدد از طریق توجه به زمان حال و مشاهده‌ی غیر قضاوتی محتواهای درونی خود، درون دادها را صرفاً فکر، احساس یا حس بدنی در نظر گرفته این امر نیز موجب تمرکز زدایی^۱ نسبت به درون دادها شده، درنتیجه واکنش‌های خودکار ذهنی شکسته می‌شود. به عبارت دیگر فرد واکنش‌های خودکار ذهنی خود را صرفاً یک تجربه درونی در نظر می‌گیرد؛ بنابراین از طریق فرآیند تمرکز زدایی، زمینه‌ی تداعی گری از بین می‌رود. زیرا تمرکز زدایی شامل توانایی ادراک افکار و احساسات به عنوان وقایع ناپایدار و قابل مشاهده در ذهن است. تمرکز زدایی موجب ایجاد آگاهی فراشناختی می‌گردد. از سویی با توجه به این که رضایت زناشویی در برگیرنده میزان صمیمیت تجربه شده توسط زوج‌ها می‌باشد. چنان‌که سطح نزدیکی همسر، اشتراک‌گذاری ارزش‌ها و ایده‌ها، فعالیت‌های مشترک، روابط جنسی، شناخت از یکدیگر و رفتارهای عاطفی نظیر نوازش کردن سبب افزایش رضایت زناشویی می‌شود که با آموزش ذهن آگاهی می‌توان این عوامل را بهبود بخشید؛ زیرا ذهن آگاهی یک عامل زیربنایی مهم برای رسیدن به رهایی بوده، همچنین روشی مؤثر و قوی برای خاموش کردن و توقف فشارهای واقعی و فشارهای ذهنی فرد است. برای مدیریت ذهن لازم است افراد قوانین ذهن را به درستی شناخته و با مدیریت بر آن، از حداکثر توانمندی‌های خویش بهره‌مند شوند. ذهن آگاهی راهکاری مؤثر برای دستیابی به حداکثر توانمندی ذهنی و مدیریت آن است. ذهن آگاهی یا حضور ذهن به معنای آگاهی از افکار، رفتار، هیجانات و انگیزه‌ها است، به طوری که بهتر بتوان آن‌ها را مدیریت و تنظیم کرد. در حضور ذهن شخص آگاهی خود را از گذشته و آینده به زمان

حال معطوف می‌کند. هنگامی که فرد در زمان حال حضورداشته باشد، واقعیت را با تمام جنبه‌های درونی و بیرونی اش

می‌بیند

و درمی‌یابد که ذهن به دلیل قضاوت و تعبیر و تفسیرهایی که انجام می‌دهد سوگیری‌های شناختی، افسردگی، اضطراب و استرس را در فرد ایجاد و یا تشدید می‌کند. به عبارتی زوجین یادمی‌گیرند که کمتر به گذشته منفی روابط خود برگشته و آنها را واکاوی نمایند. در ذهن آگاهی فرد با دقت بیشتری به افکار خود توجه می‌کند و بدون بیزاری یا قضاوت آنها را مورد بررسی داده و علت وجود آنها را درمی‌یابد. دیدگاه تمرکز زدایی در ذهن آگاهی موجب افزایش ظرفیت پردازش اطلاعات هوشیارانه شده و درنتیجه ایجاد افکار، هیجانات و حس‌های بدنی زوجین را تسهیل می‌کند. در این شرایط زوجین بیشتر و راحت‌تر با یکدیگر ارتباط مؤثر پیداکرده، یکدیگر را درک کرده و در موارد مختلف به تفاهم و توافق دسترسی پیدامی کنند؛ بنابراین آموزش ذهن آگاهی موجب ایجاد شبکه‌های ارتباطی مؤثر و درنتیجه افزایش رضایت زناشویی می‌شود. زیرا از مزیت‌های ذهن آگاهی ایجاد حساسیت مثبت نسبت به دیگران (مانند اعتماد و شفقت) است که از طریق هماهنگ شدن با آنها انجام می‌گیرد. ذهن آگاهی موجب آگاهی از کلیه رویدادهای هیجانی و شناختی آن گونه که رخ می‌دهند می‌گردد. از این رو می‌تواند بازشناسی اولیه نشانه‌های یک مشکل را ارتقاء بخسیده و کاربرد این مهارت‌ها در پیشگیری از مشکل می‌تواند موثر باشد. به عبارتی ذهن آگاهی از پیشداوری نسبت به رویدادها جلوگیری می‌کند. تمرین‌های ذهن آگاهی به افزایش توانایی خودآگاهی و پذیرش منجر می‌شود. روش مداخله‌ای ذهن آگاهی را می‌توان به عنوان یک روش مؤثر در کاهش استرس زناشویی قلمداد کرد. بنا براین پیشنهاد می‌گردد برای پیشگیری از بروز مشکلات و همچنین حل و فصل مشکلات زوجین و دستیابی به ازدواج موفق روش ذهن آگاهی در مراحل مختلف ازدواج به عنوان مشاوره ازدواج به زوجین آموزش داده شود.

منابع

- باباخانی، وحید؛ نوابی نژاد، شکوه؛ شفیع آبادی، عبدالله؛ کیامنش، علیرضا؛ (۱۳۹۴). اثربخشی آموزش رویکرد یکپارچه فلدمان بر افزایش ذهن آگاهی و کاهش تعارضات زناشویی. *فصل نامه روانشناسی خانواده*، دوره ۲ شماره ۲، ۷۹-۹۲.
- حسینی، امید؛ خواجه‌یوبی زاده، زینب؛ (۱۳۹۴)، رابطه ذهن آگاهی با رضایت زناشویی در زنان و مردان متأهل شاغل در مدیریت بهزیستی استان کردستان. *دو فصل نامه آسیب شناسی فمشاوره و غنی‌سازی خانواده*، سال اول شماره ۲، ۱۱-۱۹.
- عبدات پور، بهرام. (۱۳۷۹). هنگاریابی پرسشنامه الگوهای ارتباطی زناشویی در شهر تهران در سال ۸۰-۱۳۷۹. پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه تربیت معلم.
- فروزش یکتا، فاطمه؛ یعقوبی، حمید؛ موتایی، فرشته؛ روشی، رسول؛ غلامی فشارکی، محمد، امیدی، عبدالله؛ (۱۳۹۷). تاثیر برنامه کاهش استرس مبتنی بر ذهن آگاهی بر پریشانی روانشناسی، تعلیم هیجانی و ارتقای رضایت زناشویی زنان سازگار، *فصل نامه مطالعات روانشناسی* بالینی دوره ۸ شماره ۳۱، ۶۷-۹۰.
- قادری، ح. (۱۳۹۲). اثربخشی زوج درمانی روابط موضوعی کوتاه‌مدت بر افزایش سازگاری و بهبود الگوهای ارتباطی زوجین ناسازگار. پایان نامه کارشناسی ارشد. وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی - دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی.
- Baer, R. A. (2014). Mindfulness-Based Treatment Approaches: clinician's Guide to Evidence Base and Applications. Elsevier.
- Baer, R. A. (2003). Mindfulness training as a clinical intervention: A conceptual and empirical review. *Clinical Psychology: Science and Practice*, 10, 125-143.
- Bodenman, G., Kaiser, A., Hahlweg, k., & Fehm-wolfsdorf, G. (1998). Communication Patterns during marital conflict: A Cross-Cultural representation. *Personal Relationships*, (5): 343 – 356
- Brown, KW, Ryan, RM. (2003). The benefits of being present: mindfulness and its role in psychological well-being. *J Pres Soc Psychol*, 84, 4, 822-48.

- Brown. K. W., & Ryan , R. M. (2011). The benefits of being present: Mindfulness and its role in psychological well – being. *Journal of Personality and Social Psychology* , 84 , 822 – 848.
- Burpee, L. C. & Langer. E. J. (2005). Mindfulness and marital satisfaction. *Journal of Adult Development*, (12)1, 43-51.
- Byers, E. S.& Macneil, S. (2009) Further validation of the interpersonal exchange model of sexual satisfaction. *J. Sex. Marital. Ther.*:vol 32(1): PP. 53-69.
- Christensen. A., Haevay. C.L. (1990). Gender and Social structure in the demand/withdraw pattern of marital conflict. *Journal of personality band social psychology*, (59): 73-81.
- Christensen, A. & Sullaway, M. (1994). Communication patterns questionnaire. Unpublished questionnaire, University of California, Los Angeles.
- Cramer, H., Haller, H., Lauche, R. and Dobos, G., 2012. Mindfulness-based stress reduction for low back pain. A systematic review. *BMC complementary and alternative medicine*, 12(1), p.162.
- Davidson, R. J., Kabat-Zinn, J., Schumacher, J., Rosenkranz, M., Muller, D., Santorelli, S. F,... & Sheridan, J. F. (2003). Alterations in brain and immune function produced by mindfulness meditation. *Psychosomatic medicine*, 65(4), 564-570.
- Grossman, P., Niemann, L., Schmidt, S., & Walach, H. (2011). Mindfulness-based stress reduction and health benefits: A meta-analysis. *Journal of psychosomatic research*, 57(1), 35-43.
- Halpern, E. (2001). Family psychology from an israeli perspective. *American psychologist*, vol.56, pp:58–64.
- Hayes R, Gantt A. (2012). Patient psychoeducation: the.therapeutic use of knowledge for the mentally ill. *Soc Work Health Care*. (17): 53-67.
- Godfrin KA, van Heeringen C.(2010) The effects of mindfulness-based cognitive therapy on re-currence of depressive episodes, mental health and quality of life: A randomized controlled study. *Behav Res Ther*;48(8):738-46.
- Kabat- zinn, J. (2000). Full catastrophe living: using the wisdom of your body and. mind to face stress, pain and illness. New York: Dell Publishing
- Kabat-Zinn, J. (2003).Mindfulness-based interventions in context; past, present, and future. *American Psychological Associatin*, 10, 2, 144-6.
- Ryan,RM. Deci, (2010). EL. Self-determination theory and the facilitation of intrinsic motivation, social development, and well-being. *J Am Psychol*, 55, 1, 68-78.
- Segal, Z. V., Teasdale, J. D., Williams, J. M., & Gemar, M. C. (2012). The mindfulness-based cognitive therapy adherence scale: Inter-rater reliability, adherence to protocol and treatment distinctiveness. *Clinical Psychology & Psychotherapy*, 9(2), 131-138.
- Segal,z.v.Williams,J.M.G. Teasdale,J.D. (2010) Mindfulness-based cognitive therapy for Depression:A New Approach to preventing Relapse.New york:gilford press.
- Siegel, R. D. (2010). *The Mindfulness Solution: Everyday Practices for Everyday Problems*. New York: Guilford.
- Siffert, A., & Schwarz, B. (2010). Spouses' demand and withdrawal during marital conflict in relation to their Social and Personal Relationships, 23(1): 45–63.
- Walsh, J. J., Balint, M. G., SJ, D. R. S., Fredericksen, L. K., & Madsen, S. (2009). Predicting individual differences in mindfulness: The role of trait anxiety, attachment anxiety and attentional control. *Personality and Individual Differences*, 46(2), 94-99.
- Williams, M. & Penman, D. (2012). Mindfulness: A practical guide to finding peace in a frantic world.Piatkus. co. u
- Wilson, D., O'Connor, E. L., (2017). Mindfulness, personality and disordered eating. *Personality and Individual Differences*, 119, 1, 7-12.